

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG

Megjelen minden szerdán és szombaton este.

Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Kazinczy-utca 866.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társaság.

Szerkesztik:

dr. Buza Barna és dr. Székely Albert

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félévre 5 korona, negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér.

Hirdetéseket a legutányosabb árban közlünk.

Tűz van!

Vészharangot kongatunk. A magyar nemzet súlyos, nagy veszedelmét hirdetjük. Nagy veszedelmet, amely megölhet, ha minden egyesült erőnkkel fel nem tartóztatjuk.

Az a gonosztevő-csoport, a mely ma törvény és becsület ellenére Magyarország kormányán ül, lelkiismeretlen gazsággal követi el a legszörnyűbb bűnöket, hogy letörje a magyar nemzet jogos küzdelmét.

Felfogatja s megakasztja az ország igazgatását s az ügyek rendes menetét. Elűzi a becsületes, törvényes tisztviselőket s helyükre ültet elzúllott csavargókat, sikkasztókat, kerítőket, gyilkosokat. Ami aljasságot, szeméttel össze tud gyűjteni Magyarországon erkölcsi kloakájában, avval megrakja az ország közigazgatását. Az illavai fegyház becsületesebb társaság, mint némelyik vármegye tisztviselői kara.

Megborzadva nézzük: hát ezekkel harcol a magyar király a magyar nemzet ellen? Ezek az ő szövetségesei, segítő társai a nemzeti akarat letörésére?

S míg ez a zúllott, gyülevész had fékevesztetten garázdálkodik a tisztességes emberek felett, az-

alatt egy sereg felbérelt csavargó járja be a falvakat s alávaló igazságokkal, ijesztgetésekkel izgatja és láztja a könnyen hívó, tudatlan népet.

Ez az, ami nagyobb gazság a kormánytól még a Kispálok ki-nevezésénél is. Ez az, aminél nagyobb bünt hazája ellen a kormány el nem követhet, ez az, amiért nincs az emberi törvénynek s nincs tán még az istennek sem elég súlyos büntetése.

Ezek a sötétben ólálkodó kőbor bitangok, a kormányban ezek a szerzte ugató kutyaí a rágalomnak minden elképzelhető változatát rászórják az ellenzékre s a lázítás minden kigondolható eszközével ingerlik a népet az ellenzék, vagy a mint ők mondják »az urak« ellen.

»Az urak fellázdak a király ellen, mert vissza akarják állítani a jobbágságot és robotot, s a király nem engedi. A király most haragszik az urakra s a népek fogja pártját. Azért pártolja a nép is a királyt, ne az urakat. Ha a királyhoz áll a nép, a király megjutalmazza érte: elveszi az urak birtokát s felosztja a nép közt.«

Ezek még csak a szelidebbek azok közt az aljas hazugságok és ámtások közt, amikkel el akarják

bolondítani a könnyen befolyásolható népet, s egész a fellázadásig izgatni az ellenzék ellen.

Igenis, világosan megállapítható a vidékről beérkező jelentésekből, hogy a kormány egyenesen parasztlázadást akar szítani Zemplénum megyében. Úgy látszik, itt keveslik még az aratósztrájkot is és vérfürdőket akarnak előidézni.

Ha nem a bécsi udvar intézné ezeket az aljasságokat, el se hinnők, mert nem lehet feltételezni a tisztességnek csak árnyékával bíró kormányzatról sem, hogy az ország lángbaborítása árán is igyekezze törvénytelen akaratát a nemzetre erőszakolni. De ami minden más kormányzatnál a világon lehetetlen gyalázatosság, az a bécsi udvarnak megszokott eszköze. A bécsi uralom becsületes, nyílt harcban győzni nem tudott soha, — perfidia, esküszegés, alattomos gaszág volt mindig a győzelemre vezető eszköze. Hóra és Kloska lázadását, az 1848-iki oláh és szerb vérengzéseket Bécsből rendezték. Ilyen előzmények után nem csak hihetők, de egész természetesen találjuk, ha Bécs ismét ehhez a legrettenetesebb és legaljasabb, de általa már többször kipróbált fegyverhez folyamodik a magyar

népzet törvényes küzdelmével szemben. 1786-ban és 1848-ban a nemzetiségeket lázította fel a magyarság ellen, most a lázítás eszközeül egy külfömben szép és becsületes eszmét, a szocializmust használja. De hiszen van-e a világnak olyan szép és szent eszméje, amely a bécsi udvar kezében bűnné és hitványossággá ne válnék?

Hát itt az idő, amikor félre kell tennie mindenkinek a rendes munkáját, és egész erejével részt venni a tűz oltásában. Még nem késő, még csak itt-ott látszik némi hatása a kormány által szétdobált tüzcsóváknak. Könnyű meg ezeket eloltni. Könnyű még ezeket eltüntetni. A mi népünk becsületes, józan, az igazság iránt fogékony, csak banni, csak foglalkozni kell vele. Lelkészek, tanítók, földbirtokosok, jegyzők ne ismerjenek most sürgősebb és fontosabb teendőt, mint érintkezni a néppel, összegyűjteni az embereket, s felvilágosítani őket, megmagyarázni nekik a nemzet igazságát s a kormány alávaló cselszövéseit. Megmagyarázni nekik, hogy ezek a felbérelt lázítók a nemzet romlását akarják. Hadd forduljon ellenük a becsületes nép haragja, hadd botozzák ki őket minden faluból.

Rippl Rónai kollektív kiállítása.

Csak a minap irtam egy kassai lapban tárcát a Rónai kiállításáról, s ime nem birom megállni, hogy újból ne foglalkozzam vele, már csak azért is, hogy megéim műkedvelő közönségét is serkentsem a kiállítás megtekintésére.

Olyan vagyok, mint a vízi madár, mely szárnyacsapdosva neki neki ered s gyors iramodásokkal s vígjongva tapossa a tó tükreinek felületét. *Bizonnyosan boldogságának kitörése ez!*

En is így csattogtatom szárnyaimat a nagy örömtől, minek a kiállítás váltam részesevé.

Egész itt-ott látható képeiből Rónait kellőképp nem tudtam még eléggé méltatni, most azonban a csoportos kiállításban egészen más színben tűnt fel előttem; igen! most összes jelességeit feltárva láttam, s élvezhettem.

A ki tudja mi az, a környező természet ezer tarka-barka részét mind érvényre juttatni s mégis egyszerűnek maradni: az értékelhető kellőképp csak Rónait.

Nála ez a művelet végtelen könnyűnek, ugyszólván csak játéknak tűnik föl, pedig hát óriási előtanulmány eredménye ez, — magu-

kon a képeken azonban a nehéz tanulmányok nyoma sem észlelhető.

Nagy s megkülönböztető kvalitás ez a legtöbb művészszei szemben, kiknek bár sikerült tárlati munkáin, a keresés nyomait utánkövetthetjük.

Rónai képei, mint maga a képzület — oly sebességgel születnek, s így a legnagyobb közvetlenség erejénél hatnak. Egy pár vonás, néhány színpont s kész a műalkotás.

Azt mondanék kész és erre nagy súlyt helyezek.

Ó röviden, minden lényegtelen elhagyásával stilizál s így végtelenül egyszerű.

Igy édes anyja képét Whistler egyszerűsítő stíjében, sőt egész japáni egyszerűsítő stilizálással festette; természetesen a saját egyénisége s magyar volta teljes hangsúlyozásával. S ha Whistler egyes képeit szimfoniáknak, noktürnöknek nevezte úgy Eónai ezt a képét bátran mondhatjuk akár Beethoven szonátának.

Ily nagy egyszerűséggel tündököl a Rákosi által megvett pulyka csoport.

Ide-oda szórt néhány markans szín, szerzte szűkdelő, szeszélyesnek látszó vonal, s kész a pulykák társasága a maga teljes valóságában, kész egy hemzsegő, mozgalmal élet.

Persze nem mindenki veszi azt észre; az egészen indifferens vagy romlott ízlésű ily kép előtt nem élvezhet.

A fogékony lélek segíthet csak az élvezethez, ez pótolja azt a bizonyos iskolás korunkból ősmert természet-tani főnyes kúpot, melyet ha egy lapon szétszört értelmetlen firkának látszó zavaros formák közepére teszünk s ügyesen elhelyezkedve a kup tetejére nézünk, elénk áll összevonna a valódi egység, forma s ime kész egy pulyka vagy mi másnak rajza.

Béle kell helyezkedni tudni szívünkkel a nézpontba, — és akkor felesleges élvezet táruul élénk.

Ha oda vezetném az engemet követni akarót pl. a „Somogyturi kuria” című kép elő s bele vihetném a megkívántató nézpontba, mely köszönettel adoznék nekem.

„Oda vetett nagy zöld folt s felette sárgás piros tüzelő lángok, lejjebb mérsékeltébb zöld s rajta tömény rózsaszinben játszó színpontok s ime a semmiségből tisztán kiemelkedik előttem a kanna indika csoportja, körítve a pelargonium labdáva szorult virágaival.

E grup megett emelkedik a kuria nyugalmas, barátságos fala, a honnan ki van úzve minden izgalom s csak

a boldogító béke honol, a mely a békét betetőzi az az ódon fedél, mely szebb a kultur város minden pompázó fedelénél s éj azért időz rajta oly kedvteliséssel a róssás nap-sugár.

Mindez csak összevont tömörség-ol van kifejezve, de a lényegesen oly hatalmas, karakterizálóan, hogy tévedni a felismerésben nem lehet.

Mit mondjak interieur képeiről! — Itt a distanciák bámulatos meghatározása ragad meg s az alakoknak pár vonással de teljesen jellemzett lelki állapota.

Itt ugyszólván szédületes tudásának adja jelét kedves mesterünk. A sok felesleges elhagyásával, egy viláim gyorsan kanyarult vonalba tömöríti mondandóit.

Talán csak egy hajszálaban különbözik ez a vonal attól, a mit te kanyarítottál volna oda, de ebben a kis különbségben van épen kifejezve az ő nagy ereje.

Sokat mondhatnék még, kész volnék akár tíz cikket írni művésztükről, mindenütt látszólag ugyanazt mégis érdekest s lényegében mást mondanék s ez a látottaknak kisugár-sága; ő is minden képeiben ugyanaz, s mégis mindegyikben új és érdekes.

Dr. Hornyay Ödön.

Lapunk 4 oldal.

Rum,

cognac és tea nagy választékban és igen jutányosan

kapható: HRABÉCZY KÁLMÁN gyógyáru üzletében (Drogéria.)

Sátoraljuhely, Főtér.

Siessünk oltani a tüzet, megelőzni a perfidül ránk zúdított veszedelmet, míg nem késő.

S bizzunk az örök igazságban, hogy ezért a mérhetetlen bűnért szörnyen fog meglakolni Bécs is, meg próbálja, a kormány is!

b. b.

Kérelem

Matojai Etele és Meczner Béla
urakhoz, mint a százás bizottság érdemes elnökeihez.

Meg fogunk bocsátani, ha kérelmem előterjesztése előtt, köszönetet mondok ezen lapok tek. Szerkesztőségének, hogy előbbi, — a százás bizottsághoz intézett felszólalásomnak a „Közönség köréből” című rovatban bár, de mégis helyt adott. Főszólalásaimban, a multkoriban is, a mostaniban is, tisztán az önzetlen hazafias érzélem és azon aggódás vezérelt, hogy tartok tőle, miszerint a mi szigorúan törvényes alkotmányvédelmi harcunk nem lesz eléggé hatályos, ha azt társadalmi uton is nem támogatjuk, valamint sokat veszítenek komolyságukból a százás bizottság határozatait, ha nem vigyázunk éber figyelemmel arra, hogy azok a maguk teljes egészében végrehajthatóak az azokat mind az egyes polgárok, de legfőképpen és első sorban a százás bizottság tagjai tartásuk meg.

Es különösen a társadalmi boj kottra nézve áll. Ha ugyanis a százás bizottság helyesnek jónak tartotta e mai törvénytelen, alkotmányellenes kormány támogatóira, csatlósaira a bojkott *szégyenbélyeg* rásütni; ha sürgősen megkérte ezeket a becsületes hazafiak társaságából kirekeszteni és velük egy elbáns alá helyezni azokat, kik ilyen kiközösített alakokkal még továbbra is fenntartják az összekötést: ugy azt, mi polgárok parancsnak vettük, és ép e miatt lelkünk mélyében nagy szomorúsággal láttuk azt, hogy míg a nép egyszerű fiai a százás bizottság ily értelmű határozatainak engedelmeskedtek, addig a nemzeti ellenállás élén álló egyes befolyásosabb vezérférfiak cvvel mit sem törődve, a nemzeti ügy ellenségeinek támogatásával és vas eszközeivel továbbra is fenn tartják a régi barátságot. Az ilyen visszatartó és a nemzeti küzdelem sikerét veszélyeztető esetek érlelték meg bennem a multkori felszólalás gondolatát. Mint értesülők e felszólalás tárgyalatott a százás bizottság ülésén és ott azt a határozatot hozták, hogy ez nem tartozik a bizottság hatáskörébe, hanem a lapok hasábjain *lesz nyilvánvalóan azon személyek nevésora, kik a már hozott határozatok értelmében vagy későbbi cselekményük folytán a társadalmi kiközösítés alá esnek, valamint itt lesznek nyilvánvalóan azok a személyek is, kik az ilyen kiközösített alakokkal es után is érintkeznek.*

Nem akarok most vitatkozni a n. é. százás bizottsággal, de megjegyezni bátorodom, hogy a már hozott határozatnak nagyobb sulya lett volna, ha multkori főszólalásomat érdemben bírálta volna el a határozott választ adott volna

arra, hogy szabad-e egyes emberekkel — különösen a százás bizottság egyes tagjainak kivétel tennők?

Mínthogy nem akarok a m. t. százás bizottsággal perbe szállni, s mínthogy igen tisztelt Elnök urak véleménye is nagy fontosságu ez ügyben, — tiszteletteljesen bátorodom kérni, kegyeskedjenek e lapok szombati számában közzétett kérdéseimre érdemben a választ megadni.

K.

Jelen sorokra az abban *Valusa* adásra felkért urakon kívül *Baza* Barna orsz. képviselő is fog a lap jövő számában refilektálni.

Szerk.

Kispál rendeletei.

Pécézni szabad.

A viccispán mosónéja.

A betolakodott garáza banda működésének újabb, tudomásunkra jutott adatairól a következő értesüléseink számolnak be:

Kispál meg az anarchia.

Szabolcsmegye alispánjához Kispál akövetkező átiratot küldte. Szabolcsmegye három napig nevetelt rajta, nevéssen egy kicsit Zemplénmegye is.

Igy szól:

A nemzeti ellenállás ürve alatt működő anarchia főfészké: a tisztikar, mely egyáltalán semminemű kötelezettséget nem teljesít.

Ez okon folyó év február hó 6-ikán kelt sürgős megkereséseimnek ez idő szerint eleget nem tehetek.

Sátoraljaújhely, 1906. febr. 9.

alispán h.

Kispál

főjegyző.

Kispál szerint az anarchiának ekvivalense a tisztikar. Hát legyen neki igazsa. Ha úgy szereti az összehasonlítást mi is szolgálunk egygyel: *Kispál = oo.*

Rendelményi pécemény.

En kacagok, te kacagsz, ő kacag, mi kacagunk, ti kacagtok, ők kacagunk. Az egész város kacag, az egész ország kacag, Kin kacag? Min kacag? Rendeleten kacag.

Igen, mióta Kispál Sándor kibicivico-ispán egymásután bocsásgatja ki rendelményi szörnyeit, még a házfelosi társaság híre se tud árnyat vonni a hazafiak homlokára. Kispál küldte ide a végzet szivvidámítónak. Ismerjük már az ő szívesgéből az „ellenállási megörök”-et a „csongrádi főszolgabíró” ázirant jelent, hogy felhivom”-ot s több eféjét.

Ezek a rendeletek minduntalan kacagásra ingerlik olvasóikat. Most is rendelt valamit Kispál. Elszögyelte magát, hát *javítja* a „csongrádi főszolgabíró” az irant jeient, hogy felhivom”-ot.

Szörnyen fáj neki, hogy a multkori félbolond rendeltét még a pesti lapok is kicisúfolták. Leült tehát és írta a polgármesterhez a következő finomított dühös megrovási kalandot, amelyet összes íráshibáival itt közölünk.

Z. v. alisp.

1618—1906. szám.

Tárgy: Hibásan leirt 1203. sz. rendelet kiigazítása.

Polgármester urnak

Helyben.

Megütődve láttam a Bp. H. mai számában, az önhöz folyó hó 6-án 1203. sz. a. küldött de a le író díjnok által hibásan le irt, s megbocsájtató elnézésből általam alá irt

1203. sz. rendelem reproductióját.

A kinek a közigazgatási irodai munkáról legesekélyebb fogalma van, az rögton reá jön hogy innen egy *képécent* mondat hiányzik. Hogy pedig a fogalmazónak szabad *pécézni* — azt igazolja a 125000—1902. B. m. számú rendelet.

* Nagyon kevés fogalma a tisztességről annak, ki az ilyen kiszerül nagyon könnyen előforduló elnézésből tőkét csinál.

Mellettekve megküldöm kérdéses rendeletet az általam fogalmazott helyes szövegébe — újból is elrendelve, hogy igazoló jelentését 8 nap alatt terjessze be. Sátoraljaújhely 1906. február hó 11-én. Alispán helyett Kispál sk. főjegyző.

Tegnap kapta meg a „pécemény”-t a város. *Andorko* iktató vette kézhez s elkezdett kacagni, *Kleinmann* iratároson felszerelés közben tört ki a kacagás, *Csako* Imre plane kacagott. Egy negyed óra alatt az egész városháza, egy fél óra múlva a Korona utca s három negyedóra múlva az egész város kacagott.

Hát hogyne kacagott volna. Es a kacagás közben senkisémm gondolt arra, hogy ez általános habotta. Kispált kipecézi. Ki gondolt volna arra? Hiszen az átirat maga állítja, hogy pécézni szabad, mert megengedi a 125.000/9 sz. Bm. rendelet.

Pécézni tehát szabad. Most már egészen vigan lehet pécézni. Megengedi Kispál is, meg a belügyi ügyvivő is.

No hát csak pécézenek! Majd kipecézzük mi is nem sokára a hazárukat.

Erdékes külömben, hogy ez a felpofozott ember már annyira vakmerő, hogy a tisztességről nem másoknak beszéli. Hogy jöhét ez a szó: „*taszteszég*” a *Kispál* szájára?

Mondani se kell, hogy mindezeket a dühös és féldühös rendeleteket a városházán megvetéssel irattárba teszik s nem hederít és nem felel rájuk senki. Csak azért nem dobják ki a szemőtre, hogy majd be vehessék az abszolutizmus emlékeinek gyűjteményébe.

Kispál, mint kerítő.

Arról a korszakáról akarunk szólni *Kispál* életének, mikor Robicek Regina hónapos szobájában lakott, labkért sóha se fizetett s kibicjutalékokból élt.

A gyalázatos akkor nagy ellenzékinek mutatta magát. A Balaton kövélháza járt, ahol ellenzéki képviselőket szoktak összegyűlni, s folyton járt a szája a kormány ellen. Ha kártyázott valaki, leült hozzá kibicelni, s így töltötte a napot.

Persze kellemetlen volt ez a to-lakodó gyanus egzisztencia a képviselőknél, s többször akarták elutasítani a társaságokból. Csak segétny *Bartha* Miklósnak köszönheti, hogy ki nem dobták. Ő pártfogolta, mint székegy embert, s ha a többiek zugolódtak, mindig ő csillapította:

— Ne bántások a szerencsétlent. Tönkre ment egészen, hát hadd tengődjék itt. Ismerem a családját, őt is ismerem meg mikor vagyonos ember volt: — sajnálom a nyomorultat, hogy idáig jutott.

Igy aztán *Bartha* Miklós kedvéért megtűrték Kispált.

Erdékes volt, mikor egyszer *Zlinsky* képviselő — aki tudvalevőleg pofonverte Kispált — jött be a kávéházba. *Kispál* nem ismerte fel az ő felpofozóját, hát bemutatkozott neki és a kezét nyújtotta.

Zlinsky hátrátette a kezét, s rászólt:

— Maga mit keres itt?

Kispál ráismert *Zlinskyre*, s isszonyu zavarban hebegte:

— Kérem az nem ugy volt akkor, az csak tévedés volt....

Ekkor is *Bartha* Miklós lépett közbe, s az ő kedvéért nem dobta ki *Zlinsky*.

Ebben az időben a kibicelés mellett kerítéssel is foglalkozott *Kispál*. Csinos lányokat bemutatott irt embe-

reknek — legtöbbször mint rokonait — s így köztvetítette a szerelmi viszonyokat. Ilyen „smucig üzletekből” éldegélt a nyavalyás. Es ez az ember ma Zemplénvármegye „alispánja”!

Kispál hancog.

Ez az ember egyre jobban beleesik a nagyzási mániában.

A multkor a kezébe kerül az új helyi polgármesternek egy jelentése, amelyet még akkor küldött el, mikor volt igazi alispán, de már *Kispál* kapta meg. A jelentésben egy helyen ez a kifejezés volt: „*felhivom* alispán urat.”

Nosza ir egy dühös rendeletet a volt kávéházi kibic a polgármesterhez, s elmondja, hogy ő az alantás hatóságoktól nem fogad el ilyen kifejezést, hanem ha irnak hozzá, a felsőbbeség iránt való köteles tisztelet hangján így irjanak „felkérem.”

Nyugodt lehet a kibic és kerítő ur. Nem fogja őt senki se felhívni, se felkérni. Csak kibolni fogjuk majd annak idején. Ez lesz vele az egyetlen érintkezésünk.

Sülyed a vármegyeháza.

A vármegye ősi székháza ugy látszik, nem hajlandó sokáig hajlékot adni Kispálnak.

Már hónapokkal ezelőtt repedések támadtak a nagyterem boltozatán. Azóta folyton figyelik ezeket, s megállapították a szakértők, egész bizonyosan hogy a repedés lehet egészen a fundamentouig s — bizonyára az épület lassu sülyedése folytán — folyton terjed, ugy, hogy ma már nincs biztonságban az épület, s mindennap összeomolhat.

Az ócska épületet kijavítani alig lehet, — így új meggyeházat kell mielőbb építeni. Erről Dókus alispánnak nagyon szép terve van, a melyet lapunk más helyén közlünk.

Figyelemzetjük vármegyének ősi székházát, hogy ha már mindazon össze akar omlani, jobb szolgáltatást nem tehet a nemzet ügyének, mint ha mostanában omlik össze valamelyik éjjel, amikor is a legszebben maga alá temetheti Kispált egész uri társaságával együtt!

Hajléktalanok menhelye.

Ugy látszik, tényleg hajléktalanok menhelye lett a vármegyeházából. Az egész bandának olt van az éjjeli szállása. Az aispáni szobákat foglalták el. Az aispáni kisteremben alszik a négy detektív, a kandallószobában ket csendőr, a dolgozószobában a három irnok, a fogadószobában pedig Kispál.

Képzeltető, hogy mivé teszi ez a sáskahad azokat a szép termeket, s milyen levegő lehet ott reggelenkint!

Vajjon hat az miféle törvényben, rendeletben vagy szabályzatban van megírva, hogy a vármegyeházán éjjeli szállást kaphat minden jöttment oszavargó.

Szegény ősi székház, sasok fészke, Kossuth Lajos, Andrassy Gyula működésének színhely! Hát ezt kellett megérned, hogy Gorkij Maxim féle éjjeli menedékhelylyé sülyeszsenek?!

Kispál levelezik.

Mázsaszámra ontja a leveleket Kispál. A megyei aljegyzők, irnokok, díjnokok, hajuk, minden nap kapnak tőle egy-egy hivatalos levelet. Persze nem fogadja el senki, s így örök titok marad, hogy mi firkaíthat annyit Kispál a mi embereinknek.

Egyet mégis kíváncsiságból elfogadott és felbontott *Hódossy* Mihály najdú. Ez így szóltott:

Zemplén vármegye alispánjától.

Szám: 1403/906. niisp.

Hódossi Mihály vármegyei huszár

Sátoraljaújhely.

Veleni kibicben tanusított tün-tető engedetlensége és tiszteletlen magaviselete miatt állásától felmentem.

Elbocsajjtásával egyidejűleg fizetését megszüntetem.
Sátoraljaújhelyen 1906. évi február hó 7-én.

Alispán helyett:

Kispál Sándor főjegyző.

Nyilván ugyanaz volt a többi hajdúnak címzett levelében is, és így most már mind „fel vannak mentve”. Kérdés, fel lesz-e majd mentve Kispál, ha a mostani bűnei miatt a vádlottak padjára kerül?

Érdekes különben, hogy az „alispán úr” csak 1905-ös Zemplén naptárból tudja a megyei tisztikar s alkalmazottak névsorát, az azóta történt változásokat már nem ismeri, s így egyre küldözi a leveleket olyanoknak is, akik azóta már meghaltak, elmentek, vagy más állásban vannak.

Igy pl. Hadik Béla főispánnak volt egy Bakti János nevű huszára. Ennek a neve is bent volt a Zemplén naptárban. Mikor elment Hadik, ezt a huszárt magával vitte, s most is nála szolgál. Kispál azonban az ő nevére is küldi a levelet, s így Bakti János barátunk csudálkozva fogja majd olvasni az írásból, hogy Kispál úr őt is felmentette az állásától. Maholnap elcsapja ez a római pápa írását is.

Azonfelül szegény Rieder Ferenc címére is csak küldi a leveleket, hogy sürgősen jelentkezzen nála szolgálatra. Pedig ezt már csak a nyilvánosság érheti el Kispál, bár ott se valószínű, mert nem hisszük, hogy Rieder Franci bátyánk a pokolba jutott volna.

Van már világlítás.

Nagy ur lett Kispál: vilányvilági világlit.

Lefizette a vármegye világlítási hátrálékát, letett előleget a fogyasztásra, s így a villanytársulat kénytelen neki áramot adni, mert a szabályrendelet szerint ezt senkitől se tagadhatja meg.

Egüti is Kispál egész késő éjszakáig a villanyt derűre-borúra. Sőt játszik vele, mint a bolond a csörgősapkájával. Különös passzió, a nagyterem saillirját gyujtogatni. Tegnap este is 11 órákor meggyújtotta mind a három csillárt, s úgy kétálgatott a fényesen világlított terebben, mint egy őriút, aki Napóleonnak képzeli magát.

Ambár talán arra is visszagondolt néha, hogy most egy éve, mikor a Robicek Regina lele hónapos szobában elfogyott a petróleumja, teljes sötétségben s nagy hidegben kuceragott ilyenkor. S valószínűleg ugyanugy fog majd kucerogni maohoz egy esztendőre is. Ha ugyan ad majd Robicek Regina egy hazaarólónak szállást!

Mosónó legenda.

Ocskay Jánosné mosónó. Kispál, miután megtelt a bugyellárisa incompatibilisnek tartotta a kis lavórban tuszekijécskét mosni... mosni... Elhívatta tehát Ocskay Jánosné, odaadta neki ingét (das zweite) s a lábravalóját. Az igazságnak tartozunk annak kijelentésével, hogy a tuszekijét nem adta oda. A tuszeki mosásba már beletanult.

Ocskay Jánosné el is vitte a vicc-ispán ur szenyest, de aztán úgy találta, hogy a Kispál ur szennyese moshatatlan. Hát visszavitte. Szegény Kispál, mi telhetett tőle, elővette maga a kis lavórkat s kicsiny ruháit elkezdte mosni... mosni... Eddig tart a legenda s a poentje az, hogy így az.

HIREK.

— A Kossuth szobor bizottság ülést tartott hétfőn. A szoborpályázat eldöntéséről beszéltek. Ennek kapcsán Dókus Gyula alispán igen érdekes tervet terjesztett elő, amit ma csak röviden jelzünk, de még bőven fogunk vele foglalkozni. — Az alispán szerint a vármegyháza olyan rozszant ál-

lapotban van, hogy ki se javítható, s legfeljebb két éven belül újat kell építeni. Terve tehát az, hogy építsék az új vármegyházát a teleknek a középső részére, úgy, hogy előtte a főutcá felé nagy szabad tér maradjon s erre állítsák a Kossuth szobrot. A bizottsági tagok tulnyomó része — szerintünk nagyon helyesen — megengedte abban, hogy ez a szobor elhelyezésének olyan kedvező megoldása volna, hogy annak kedvéért érdemes a felállítást 2—3 évre elhalasztani. Ezért kimondták, hogy a legközelebb eldöntik ugyan a pályázatot, de a felállítást elhalasztásáig s az új vármegyháza építésével kapcsolatba hozatalát fogják a vármegyének indítványozni.

— A százas bizottság hétfőn, febr. 13-án délután nagyon népes ülést tartott, amelyen több fontos ügy megbeszélése mellett elhatározták azt is, hogy a Pallavicini által február 15-én e. d. 9 órára összehívott közgyűlést bizottsági ülésen a választott bizottsági tagok s megyei tisztviselők nem vesznek részt.

Igy hát megint komédiás ülés lesz csütörtökön a megyeházán. Az ülés nyilvános, figyelemzetünk minden érdeklődőt, hogy dijtalanul megtekintheti a komédiát.

— Szinielőadás a Karolineumban. A Karolineum leánynevelő intézet polg. isk. növendékei f. hó 17-én és 18-án zene- és ének számokkal kapcsolatos szinielőadást tartanak a tanári könyvtár javára. Külön meghívók nem lesznek szétküldve, hanem ez uton hívja meg a mélyen tisztelt közönséget az intézet előjárósága. Beléptidj 17-én: személyi jegy 2 K., családjegy 5 K. 18-án: személyi jegy 1 K., családjegy 8 K. A program mindkét nap ugyanaz, a terem szűk volta miatt lesz kétszer előadva. Kezdeté 5 órákor. Jegyek előre válthatók a portánál. Gyermekek előadás külön lesz 10-án d. u. 3 órákor. Beléptidj 40 fillér. Az előadás sorrendje a következő: 1. Kéler Rákóczi nyitány. Előadják: Tóth Irén, Gál Elza. 2. János vitézből a király leánya dala. Enekli a polg. osztályok énekkara. 3. Lőcséi Emma. Amanda v. Juci? Egy felv. vigyáték. Rétiné: Tóth Ilona, Erzsike leánya: Kerekes Matild, özv Felleginé, özv Mezeinó sógornói: Rácz Sarolta, Rozsos Ilona továbbá Róza, Erzsike barátinói Bistey Boriska. 4. Tréfás étlap. Enekli a kar. 5. Hubay. Magyar népdalok. Előadja Nyomarkay Marianna, Tóth Irén. 6. Losonezy László. Korndla a Grachusok anyja. (Előképpel) Szavalja Friedrich Ilona, Siehner Improvisation. Előadja Tóth Irén. 7. Svéd négyes. Enekli a kar. 8. Rudnay Róza. A huszaguyó kedd. Egy felv. vigj. Dombainé Steszik Valéria. Klárka — Putti Mici. Emma — Kutka Erzsike leányai. Erzsike — Prókay Ilonka, Ilonka — Schweitzer Karolin. Bella — Chanat Szidi. Olga — Mudrák Jolán. Növendékek Dambayné. Kati szakácsnő — Bodnár Flza. 9. Beyer Norma. Előadták: Kerekes Matild, Venglártek Gizi, Szeviczey Anna. 10. Formajáték. 11. Furulya-nóta. Enekli a kar.

— A sztropkól katonai szabadtársók ügye. A sztropkól anyakönyvi hamisítások büntetőjében a vizsgálat már befejeződött s a kir. ügyészség már be is nyújtotta e nagyarányú büntetőperben vádiratát. A terjedelmes vádirat 311 oldal és 91 vádlott ellen irányul. A nagyarányú büntető fővádlottja Grünfeld Vilmos dr. sztropkól orvos, ki 88 rendbeli okirath. misitással, míg a többi 90 vádlott egy-egy rendbeli okirat hamisításra való felbujtással van vádolva. E nagy büntető valószínűleg e hónapban lesz letárgyalva, miután a védők a vádirat ellen kifogásokat adtak be. A büntető fővádlottját dr. Fried Lajos, míg a többi vádlottakat dr. Reichard Salamon és dr. Lichtenstein Jenő ügyvédek védik.

— Bál Tokajban. Az újonnan alakult „tokaji keresztény jótékony nőegylet” 1906. évi február hó 17-én a tokaji m. kir. állami polgári fiúiskola termében táncol egybekötött jótékony-olú mükövelői előadást rendez. Kezdeté este 8 órákor. Beléptidj: Személyi jegy 2 K., családjegy 5 K. Felülfizetések tekintettel a jótékony-olúra közönséggel fogadtatnak. A mükövelői előadás és bál sikerén Némethy Andor dr. s Novák Gyula buzdógnak.

— Nyilvános köszönet. Gróf Andrássy Sándor ur ő méltósága kegyes volt a zemplénmegyei Velejte közsgében saját belsőségén és költségein alig pár év előtt modern — a kor követelményeinek megfelelő iskolát — s most ismét igen csinos tanítólakot építeni. — Fogadja a nemes lelkű gróf ur ezen — az egyház — és a haza szent oltárára kedvesen hozott 15000 kor. értékű ajándékát érte magam és a velejte hívem nevében ez uton is kifejezett hálás köszönetünk. Sok ily buzdó szívet az egyháznak és a hazának s akkor az igazi vallásosság mellett hazánk fényre derül. Iványi B. Károly pleb. iskzs. elnök.

— A Homonnai katolikus kör 1906 február hó 18-án Homonnán a „Stefánia” szálló összes termében egyleti alapítókéje javára táncostélyt rendez. Beléptidj személyenként 2 K., családjegy 4 K. A felülfizetéseket közönséggel fogadjuk és hirlapilag nyugtázzuk. Kezdeté 8 órákor.

— Betörők a templomban. F. hó 8-án éjjel ismeretlen tettesek az isztáncsi gk. templomba az ablakon keresztül betörték s a templomban levő templomi persely és Sz. Antal perselyét feltörve s az ott talált apró pénzt magukhoz véve eltávoztak. Különbön olvasva és halva a sok betörést s lopást, a mely nap nap mellett történik, a jelen idő bátran mondató a betörők virágzó korzáknak, kik mesterségüket most háborítatlanul üzhetik.

— Halalozás. Untner Gyula okl. tanító 22 éves korában, f. hó 13-án hosszas szenyvedés után elhunyt. Temetése folyó hó 15-én délután fél négy órákor lesz.

— Mai számunkhoz mellékelte Gebr. Reichart Dorubim (Voralberg) cégnek körlevelét az olvasóközönség figyelmébe ajánljuk. Tesszük ezt annál is inkább, mert a cég igen előnyös feltételeket szab a rendelőknek, amennyiben a meg nem felelő árukat vissza veszi és a pénzt visszaküldi.

Schönfeld et comp. ügyéhez.

Lapunk mult számában az Újhelyen megjelenő haladó párti lap *gyanus* körülmények között történő kiadása részletesen tárgyalatván, arra vonatkozólag a következő nyilatkozatok közléte vált szükségessé:

I.

Nyilatkozat.

Több oldalról figyelemztettek, hogy a kormánypárti lap megjelenésével kapcsolatba hozzák az én nevemet s azt beszélik, hogy én előzetesen helyeseltém Schönfeldnek és Ocskaynak azt az elhatározását, hogy a lap kiadására vállalkoznak. Egyszerűen és határozottan kijelentem, hogy ez nem igaz.

Sátoraljaújhely, 1904. febr. 14.

Buza Barna.

II.

Tek,

Fehér Márton dr. szerkesztő urnak

Helyben.

Tisztelt szerkesztő ur!

A Fm. H. szombati számában „A közönség köréből” K. jelleg alatt egy közlemény jelent meg, mely

reám nézve sértő állításokat tartalmaz. Minthogy ezen állítások és adatok nem felelnek meg az igazságnak és tudommal b. lapja szerkesztője esen gyanusitásoktól távol áll, — tisztelettel kérem a következő kijelentésemnek b. lapjában helyt adni:

A Z. H. politikai lappá átváltásában sem közvetve, sem közvetlenül részem nincsen. Anyagi érdekelve nem vagyok, a Pannónia nyomda vezetésében, munkavállalataiban befolyást nem gyakoroltam soha. A nyomda tulajdonjoga az enyém, de az fix összegért bárbe van adva. Ezt esenel okmányokkal igazolom és bárkinek rendelkezésére bocsátom. Különbön öt év óta a Pannónia nyomda betűnyagot nem kapott, az újsághoz a papirt én nem szállítottam, ámbár a többi papír-üzemmel nálam fedezik. — Ha Schönfeldnek abba része van, aki tényleg sógorom, arról nem tehetek; ő teljesen nagykorú, cselekedjének saját ura. Igyekszem őt visszatartani e vállalatától, ha ennek ellenére tette, ez ő dolga.

Ezzel a nyilatkozattal tartozom polgártársaimnak saját reputációjom érdekében.

Ha ezen kijelentésem után is bárki bizonyíték nélkül ily vádakkal illet, azt rágalmaszónak nyilvánítom.

Teljes tisztelettel
Alexander Vilmos.

III.

Megjegyzések.

Alexander Vilmos ur nyilatkozatának készséggel helyt adtam lapunkban, mert azt az elvet követtem, hogy a kit e lapok hasábjain támadás ér, annak meg kell adni a módot, hogy ugyanitt védekezését előterjeszthesse.

Minthogy pedig a fenti nyilatkozatban az áll, hogy a nyilatkozatban foglaltak előttem okmányokkal igazoltattak, szükségesnek tartom a következőket megjegyezni:

A tényállás teljes megvilágításához szükséges volna megismerni: a) azt a szerződést, melyivel Alexander Vilmos ur a „Pannónia” nyomdát Ocskay László urnak bérbeadta; b) azt a szerződést, mely Schönfeld Herman és Szegedizsá között a lapkiadás tárgyában jött létre; c) azt a szerződést, mely Schönfeld Herman és Ocskay László urak között a lap nyomtatása tárgyában kötött; d) azt a kötelezvényt, mely a lap biztosítékot adó banknak adatott; s végül látnunk kellene azt a vádlót, mely a banknak biztosítékképpen adatott, hogy annak megtekintése után megtudnassuk, kik a kezesei Schönfeld Hermannak?

Alexander Vilmos ur a nyilatkozatában összegezett előadás után kijelentette előttem, hogy szerződés a felek között nincsenek. Felmutatott azonban nekem egy könyvet, mely az általa a „Pannónia” nyomda részére szállított papírnyom mennyiségét tartalmazza, s a mely könyvben a megjelölt évi leszámlások is foglaltatnak; azután mutatott nekem egy kötelezvényféle okiratot, mely alá Schönfeld Herman és neje vannak aláírva, mint kötelezett felek; s végül felmutatta a lapbiztosítékot adó banknak Schönfeld Hermanhoz intézett azon levelét, melyből kitűnik, hogy Schönfeld Herman a biztosítékot letett összeg fedezetére egy váltót adott át a banknak, — hogy azonban ezen váltót, kiknek a neve szerepel, az a felmutatott levélből nem tűnik ki, — de Alexander Vilmos ur állítása szerint esen váltót, mint elfogadók Schönfeld Herman és neje szerepelnek.

Ezekkel kiegészítvén Alexander Vilmos ur levelét szükségesnek vélem még megjegyezni, hogy én e vitásnak tartott úgy minden kétségtől kizáró eldöntésére magamat följogosítottam nem érzem, mivel ítéletem csak személyes impressziókra alapítottam, nem pedig tárgyi bizonyítékokra. Fehér Márton.

A közönség köréből.

(Alak és tartalomról a bekiáltó felelős.)

Válasz

az „egy választmányi tag“ aláírásai hozzám intézett nyílt levélre,

A városi kaszinó hanyatlása általánosan ismert okokra vezethető vissza, ilyenek: hogy sok egy akkora városban mint Újhely két kaszinó is, három pedig már tulságosan sok. A mikor tehát a függetlenégi pártkör megnyílt s magához vonozta a városi kaszinó legajlisabb elemeit, attól kezdve pedig új tagokat lehetetlenség volt verbuválni a kaszinó sorsa meg volt pecsételve. Hogy a változott viszonyok között fentarhassa magát, a kiadásokat az eddigieknek felénél is kevesebbre apasztottuk, kis helyiségek bérletünk, ami aztán kevesebb kényelmet nyújtott s elkedvetlenedést okozott. — Próbálkoztunk táncmulatságokat is rendezni, amelyre amint tudjuk a tagok sem jöttek el s így csak huzontalan kiadásokkal jártak. A múlt évben már a szolga számadásának megvizsgálása is elmaradt, mert nem volt kinek teljesíteni, a felkért tagok vissza adták a megbízatást, számadás híján asztalan a közgyűlést sem tarthattuk meg. Az új helyiség kibérlésére a választmány hatalmazott fel s minthogy a kaszinó butorzata abba be nem fért, kénytelen voltam a fele butorokat ahova lehetett, tehát padra — s amilyen olyan — fedél alá helyezni, mert hiszen két helyiséget nem bérelhettem akkor, amikor egyre sem telt, a fűlős — második — tekeasztal eladását eredmény nélkül kíséreltük meg. Másfél év óta a sajátomból fedezem a Kaszinó adósságának kamatait, ami a tiszteres tagsági díjnál is többre rug. Ezek óta a múlt év nyarának végéig csaknem mindennap felmentem a Kaszinóba, amiről néhány rendes Kaszinói tag tanuszkodhatik megpróbálkozom mindennel amivel lehetett a Kaszinó érdekében, mikor aztán a házber miatt spektakulomok történtek persze, hogy elmaradtam. Ez a valóság.

Azt hiszem elég volt a várakozásból s ninos egyéb hátra, mint becsülettel feleloszlani. Meggyőződéseim szerint a Kaszinó tagsággal kötelese jár, ami alól uri ember magát ki nem vonhatja.

A közgyűlésnek e hó 18-ra leendő egybehívásáról intézkedtem.

Tisztelettel
Kossuth János

NYILT-TÉR.

E rovat alatt közöltékért a szerkesztő nem felelős.)

Értesitem t. ügyfeleimet, hogy ügyvédi irodámat az állami elemi iskolával szemben levő Harajda-féle házba (Petőfi-utca) tettem át. Sátoraljai hely, 1906. febr. 12.

Dr. Tátray Dező
ügyvéd.

Felelős szerkesztő:
dr. FEHÉR MÁRTON
Kiadótulajdonos:
LANDESMANN MIKSA.

„EMULSIO”

név alatt azon folyadék értendő, melyet olaj vagy zsiradék vizsel való keveréke ad. A tej és tejfel természetes emulsiók, melyekben a vajzsiradék a legapróbb cseppekre van szétosztva és egyenletesen elosztva. A SCOTT-féle EMULSIO teljesen hasonló összetételű, amely

a legfinomabb norvégiai gyógy-csakamájolajból készült méz és nátron hypophosphitok hozzáadásával. Mindazon esetekben, mikor csukamájolaj használatra ajánlatos. A SCOTT-féle EMULSIO előnyben részesítendő, mert az határozottan jó ízű és a mellett igen könnyen emészthető.

A SCOTT-féle Emulsió valdódiságának jele a „hátán nagy csukahalat vivő halász“ védjegy.

Kapható minden gyógyszerárban.

Ezen lapra való hivatkozásánál és 75 fillér levélbélyeg beküldése ellenében minta üveggel bérmentve szolgál:
Dr. BUDAI EMIL
„Városi gyógyszerár“
Budapest, IV., Váci-u. 84/50.

Egy eredeti üveg ára: **2 K. 50 f.**

Eladó ház.

A Dörzskút mellett lévő házamat és egy háztelkemet előnyös feltételek mellett eladom

Schwartz Sámuel
asztalos.

Élő virág

rózsza 10 kr., székfü 10 kr., kamélia 10 kr., gyöngyvirág 5 kr., kiviritott hijácint kisebb 30 kr., nagyobb 40—50 kr. darabonként. Menyasszonyi és koszorusleányi csokrok különböző áron kapható

MOSKOVSZKY JÁNOS
műkertésznel.

7870—1905. Tksz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A sátoraljai helyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közösi hírré teszi, hogy Steiner Hugó és társa végrehajthatónak, kk. Pósch János és András végrehajtást szenvedők elleni 562 kor. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a sátoraljai helyi kir. törvényszék területén lévő, Nagytoronya községében fekvő,

a nagytoronyai 442. számú betétben A l. 1—2. sorsz. alatt felvett 1566. hr. számú a Csókás dűlőbeni erdő és az ahhoz tartozó közös legelőből 1/8—1/8-ad részben kk. Pósch János és András végrehajtást szenvedettek és 6/8-ad részben Garanszki János tulajdonosársat illető és a v. t. 156. §-a értelmében egészben árverés alá bocsátandó jószágtestre 156 koronában, a nagytoronyai 246. számú betétben A l. 1—4. sorsz. alatt felvett 622. 1528. 1529. hr. számú a Kőtelek és Csókás dűlőben lévő szántó, erdők és az ahhoz tartozó legelőből 1/2. részben kk. Pósch János és 1/2. részben kk. Pósch András végrehajtást szenvedettek illető jószágtestre 786 koronában.

a 1. sorsz. alatti 602. hr. sz. Kőtelek dűlőben, ugyanazokat illető szántóra 1822 koronában,
a 2. sorsz. alatti 629. hr. sz. ugyanazon dűlőben, ugyanazokat illető szántóra 591 koronában,
a nagytoronyai 157. számú betétben B. 1—7. alatt Tokaji Nagy Kálmán sz. Pósch Katalin 6/24-ed

Sztankóczy Jánosné sz. Pósch Juliannát 6/24-ed, Steiner Andor, Hugó és kk. Steiner Zoltánt 2/24—2/24-ed valamint a végrehajtást szenvedettek és pedig kk. Pósch János 3/24-ed. és Pósch András 3/24-ed részben illető és a v. t. 156. §-a értelmében egészben árverés alá kerülő A f. 1. sorszám alatt felvett 105. hr. számú s a belsőségben lévő pincére 150 koronában

és a 2. sorsz. alatt felvett a hivatkozott §. alapján ugyancsak egészben árverés alá bocsátandó a Belsőségben lévő 122/2 hr. számú ugyanazokat illető pincére 150 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1906 évi március hó 24-ik (huszonnegyedik) napjának délelőtti 10 órákor Nagytoronya község házánd megtagartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át vagyis 16 kor. 50 fillert, 78 kor. 60 fillert,

182 kor. 20 fillért. 59 kor. 10 fillért, 15 kor., és 15 koronát készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfoylammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt Ig. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. évi LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattani.

Az 1891. évi 30938. I. M. számú rendelet 6. §-a értelmében figyelemzetik az árverési vevő, hogy amennyiben az árverés fogantatosításakor a hirdetményi határidő még le nem jár, jogában áll a birtok alagly elesbbitése végett felszólalással élni és öt megilleti az a jog, hogy az árverés idején foylamatban lévő, vagy azután megindított felszólalási ügybe beavatkozzék.

Kelt Sátoraljai helyben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság-nál 1906. évi január hó 27. napján.

Welland, kir. tvszki bíró

Védjegy: „Horgony“

A Liniment Capsici comp.,
a Horgony-Pain-Expeller pítla a

egy régióknak bizonyult háziszser, mely már több mint 36 év óta legjobb fájdalom-ossillapító szerek bizonyított közönynel, csúznál és meghűlésenél budörzölös-képpen használva.

Figyelemzetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossá legyünk és csak olyan üvegek fogadjunk el, a mely a „Horgony“ védjegyvel és a Richter cég-jegyzőssel ellátott dobozba van csomagolva. Az üvegekben 80 fillér, 1 kor. 40 f. és 2 korona és úgyszólván minden gyógy-szertárban kapható. — Frúktár: Török József gyógyszerésznél, Budapest.

Richter gyógyszerára
az „Árany oroszlánhoz“, Prágában.
Elisabethstrasse 5. u. Mindennapi szételődés.

Meghívó.

A tolcsvai takarékpénztár
XXXVI.

évi rendes közgyűlését

1. évi február hó 28-án d. e. 9 órákor

tartandja meg saját helyiségében, melyre a t. részvénye-seket tisztelettel meghívja

az igazgatóság.

Tárgysorozat:

1. A jegyzőkönyv hitelesítő megjelölése.
2. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése az 1905. év üzleteredményéről és ennek alapján a felmentvény megadása.
3. Kilenc igazgatósági tagnak újbóli megválasztása.
4. A netaláni indítványoknak az alapszabályok értelmében tárgyalása.

Figyelemzetnek a t. részvényesek, hogy a közgyűlésen szavazati jogaikat csak is azon esetben érvényesíthetik, ha az alapszabályok 17. §-a értelmében a közgyűlést megelőzőleg, részvényeiket az igazgatóságnál letéteményezik.